

Judėjimo „Bendrystė ir išsilaisvinimas“ Brolijos pripažinimo dekretas

Vatikanas, 1982 m. vasario 11 d.

Gerbiamas kun. Giussani,

atidžiai ir išsamiai išnagrinėjęs Jūsų prašymą, pateiktą Popiežiškajai pasauliečių tarybai 1981 m. balandžio 7 d., man, kaip šios Tarybos pirmininkui, šiandien didelė garbė atsiųsti jums „Judėjimo „Bendrystė ir išsilaisvinimas“ Brolijos“ Popiežiškąjį pripažinimo dekretą.

Peržiūrėję Aociacijos principus, tikslus ir struktūrą, kaip nurodyta Jūsų pateiktuose įstatutuose, įsitikinome, kad mūsų pasiūlytos pastabos buvo priimtose; ypač atsižvelgdami į daugybę Kardinolų ir Vyskupų laiškų, kurių tikslas buvo palaikyti ir užtarti jūsų Asociaciją; atsižvelgdami į dvasinį ir apaštalinį daugybės Asociacijos skatinamų, remiamų ir kuriamų iniciatyvų vaisingumą, Popiežiškojo pasauliečių taryba pripažino, kad Judėjimo „Bendrystė ir išsilaisvinimas“ Brolija atitinka visus reikalavimus, būtinus tokiam pripažinimui gauti.

Gavusi šį pripažinimą Brolija turi parodyti dar didesnę ištikimybę ir atsakomybę, stipresnę atsidavimą Bažnyčiai. Taryba savo ruožtu nurodo toliau išvardintas ganytojiškas rekomendacijas, į kurias Asociacija, be abejonės, vykdydama savo veiklą, turės visuomet atsižvelgti.

1. Ypač svarbu, kad Brolija bendradarbiautų su Bažnyčia siekdama sustiprinti krikščioniškąją, bendruomeninę, evangelizacinę patirtį ir sąmoningumą tuose kontekstuose (dažnai supasaulietintuose ir „nutolusiuose“), kuriuose yra skleidžiama kultūra ir kuriama visuomenė. Kaip niekad anksčiau tokioje aplinkoje misionierių vaidmuo yra svarbus liudijant Kristų ir Bažnyčią, kur susikerta esminiai žmogaus gyvenimo ir visuomeninio sugyvenimo principai.

2. Gyvename tokiais laikais, kai akivaizdu, kad jaunimas įvairiais būdais ieško prasmingo pagrindo ir patirčių, kurie suteiktų prasmę jų asmeniniam ir bendruomeniniam gyvenimui. Be to, Šventasis Tėvas ir vyskupai skiria labai didelį dėmesį jaunimo evangelizacijai. Todėl Brolija turi dar labiau stengtis tapti palankia aplinka susitikimui ir keitimuisi krikščioniško gyvenimo liudijimais, kad jaunimas, linkstantis krikščioniškosios patirties link, augtų dvasiškai.

3. Nuoseklus ir kupinas susižavėjimo „charizmos“ tvirtinimas ir iš jos kylantis gilus „affectio societatis“ yra neabejotinai pagrindinės sąlygos kiekvienos asociacijos kūrybingam ir našiam augimui. Šis charizmos tvirtinimas kaip toks yra Dievo dovana. Tokiu būdu asociacija iš esmės pagrindžia savo tapatybę ir originalumą. Ne veltui patirtis parodė, kad asociacijos tapatybės ir tikslų

krizė bei sumaištis pasireiškia, kai jos indėlis ir veikla yra silpna ir nenaši. Kito kraštutinumo atveju, kai asociacijos tapatybė ir darbai yra perdėtai ir išaukštinami su euforija, asociacijos viduje gali kilti pagunda manyti, jog jos egzistavimui pakanka tik jos pačios. Todėl labai svarbu (ir į tai turi būti visada atsižvelgiama pasikliaujant tikėjimu), kad būtų išlaikyta sveika pusiausvyra tarp asociacijos tapatybės ir nuolankaus „atsivėrimo“, kurį žmonių širdyse sužadina Šventoji Dvasia, įvairiapusiškai dalyvauti Bažnyčios gyvenime. Brolija neabejotinai visuomet turi jausti didelį dėkingumą ir nuolankumą dėl per Bažnyčią gautos malonės, ji taip pat turi būti visiškai atsidavusi šiai malonei, siekdama visos Bažnyčios gerovės, kaip žmonijos išgelbėjimo sakramento. Žinome, kad visada „gauname“ kur kas daugiau nei „duodame“. Vedina šios tiesos, nuolankumo ir bendruomeniškumo dvasios Brolija, pasitelkdama savo „charizmą“, įsipareigoja Bažnyčiai, su Bažnyčia ir per Bažnyčią visada būti našia ir vaisinga.

4. Gavusi Bažnyčios pripažinimą Asociacija turi būti visiškai atvira bendradarbiavimui su vyskupais, vadovaujamiems vyriausiojo Bažnyčios ganytojo. Itin svarbu, kaip pabrėžiama ir Asociacijos įstatuose, kad Asociacija tarnautų vyskupijos vyskupui ir vietiniu lygmeniu prisidėtų prie ganytojiškos Bažnyčios veiklos. Čia norėčiau priminti vyskupo ir kankinio Ignacijaus iš Antiochijos († 110 m. po Kr.) Smyrna bendruomenei parašyto laiško žodžius: „Jūs visi turite paklusti vyskupui, kaip kad Jėzus pakluso Tėvui“. Nekyla net mažiausios abejonės, kad šis sakinytis atspindi esminį Bažnyčios teologinį principą. Jokia susiskaidymo dvasia negali kilti iš Evangelijos. Kaip daugelį kartų buvo paminėta apaštalų raštuose apie pirmąją Bažnyčią, Dievo dvasia suteikiama visiems tiems, kurie susirenka maldai. Kaip išeities tašką pasitelkdama savo išskirtinę „charizmą“ ir mokymo metodus, Asociacija galės pasiūlyti savo patirtį ir veiklos programas, kurios papildys ir plėtos Vyskupo vadovaujamą vyskupijos ganytojišką gyvenimą. Tuo pačiu metu, vedina tokios dvasios, Asociacija dalyvaus parapijos gyvenime, šitaip Asociacijos dalyvavimas Bažnyčios gyvenime vietos lygmeniu bei įsitraukimas į skirtingas „funkcines“ sritis paskatins visapusišką augimą ir tobulėjimą.

5. Judėjimo ir su judėjimu susijusių kunigų pagrindinė misija – tarnauti Vienybei. Vyskupai pašventino kunigus ir pasiuntė tarnauti, kad rūpintųsi žmonių sielomis. Kiekvieną kartą šlovindami Švenčiausiąjį Sakramentą, kunigai atlieka savo tarnystę iki galo, t.y. ivykdo savo svarbiausią užduotį. Kunigai niekada neturėtų apleisti šios tarnystės formos, be to, jie niekada neturėtų veikti tik to judėjimo, kuriam priklauso, labui. Kunigai turi būti atviri kiekvienai charizmai, kuri pasireiškia tarp tikinčiųjų, jie visada turi išreikšti savo palankumą, atvirumą pasirodžiusiai charizmai ir rūpintis ja.

6. Tikra tiesa, kad judėjimo gyvybingumas taip pat priklauso ir nuo jį sudarančių žmonių skaičiaus. Judėjimas „Bendrystė ir išsilaisvinimas“ savo narių skaičiumi yra reikšminga ir stipri Bažnyčios dalis. Būtent tokiose situacijose turi būti užtikrinta, kad tikėjimas išlaiko savo galią apšviesti gyvenimą, kad Dievo valios išsipildymo ir Dievo karalystės apsišviškimo paieška išliktų pagrindiniai Asociacijos tikslai. Tiesa, kad visuomenės veiksmingumas priklauso nuo jos narių skaičiaus, tačiau tiesa ir tai, kad dvasinis veiksmingumas ir Evangelijos skelbimas priklauso nuo dvasinės veiklos ir įsigilinimo į tikėjimą tiek asmeniškai, tiek žmonių grupės lygmeniu. Tikėjimą suvokiame giliau, jei gyvename su malda, jei susitinkame su pačiu Jėzumi Kristumi per Jo žodžius, sakramentus, ypač per atgailos ir Eucharistijos sakramentus.

7. Kai Brolija veikia skirtingose šalies vyskupijose valstybės lygmeniu, ji pirmiausia turi parengti savo veiklos programas, kurių veiksmai atitiktų Vyskupų konferencijų nurodytas ganytojiško pobūdžio gaires. Brolija savo ruožtu turi pasiūlyti savo bendradarbiavimą ir pagalbą tuomet, kai tai yra būtina ar derama.

8. Bendrystė ir dalyvavimas Bažnyčios gyvenime reikalauja praktinio ir dvasinio atvirumo dialogui, bendradarbiavimui ir esant reikalui koordinavimui su daugeliu kitų bažnytinių asociacijų ir judėjimų. Ši koordinacija ir bendradarbiavimas turi vykti laikantis įsitikinimo, kad tai yra abiem pusėms naudinga patirtis, kuri suteikia realių dovanų, neša gerovę Bažnyčiai ir padeda įgyvendinti jos misiją.

9. Judėjimo „Bendrystė ir išsilaisvinimas“ Brolija ypač aktyvi Italijoje, tačiau ji gyvuoja jau ir kitose šalyse. Jos katalikiškas ir misionieriškas pašaukimas skatina ją plėstis naujuose pasaulietiškuose ir bažnytiniuose kontekstuose. Išlaikydama savo tapatybę, Brolija lanksčiai prisitaikys ir savo darbais prisidės prie įvairiausių lūkesčių ir išbandymų, patiriamų daugialypėje Bažnyčios aplinkoje. Savo ruožtu ši Ministerija (Popiežiškoji pasauliečių taryba) visada stengsis išlaikyti nuolatinius santykius su Brolija. Tai padės keistis įgyta patirtimi ir bendrų interesų veiklos programomis, įvertinti Brolijos kaip asociacijos tobulėjimą ir galimą bendradarbiavimą tose Bažnyčios gyvenimo ir misijos srityse, kuriose dalyvauja pasauliečiai, t.y. jų judėjimuose ir asociacijose.

Kard. Opilio Rossi, Tarybos pirmininkas

Paul Josef Cordes, Tarybos vicepirmininkas

Judėjimo „Bendrystė ir išsilaisvinimas“ Brolijos pradžia skaičiuojama nuo 1954 m., kai kun. Luigi Giussani, siekdamas skleisti ir skatinti idėją, jog bendrystė yra esminis gyvenimo poreikis, kuri galima įgyvendinti per tikėjimo pasiūlymą, pradėjo savo gyvybingą apaštalavimo veiklą tarp studentų, dirbančiųjų ir tose srityse, kurios yra kaip nors susijusios su bendruomenės gyvenimu.

Vėliau, įgijus brandžios ir visapusiškos patirties įvairiuose bendruomeninio gyvenimo srityse, atsirado poreikis parengti atsakingų suaugusiųjų grupes dar intensyvesnio dvasinio gyvenimo mokyklai, kurioms būtų patikėtas misionieriškas apaštalavimas įvairiose apaštalinio darbo srityse, visur, kur tik atsirastų poreikis, šios suaugusiųjų grupelės visada turėtų būti pasirengusios itin glaudžiai bendradarbiauti su Vyskupais, atiduodami jiems savo energiją ir gyvybingą ganytojišką tarnystę.

Pastaraisiais metais įvyko daug įvykių, greitai pasikeitė ir apaštalinio Bažnyčios gyvenimo poreikiai įvairiose srityse, subrendo mintis dar intensyviau bendradarbiauti bendruomenės lygmeniu. Todėl anksčiau minėtosios atsakingų suaugusiųjų grupės susibūrė į pasaulietinę asociaciją „Judėjimo „Bendrystė ir išsilaisvinimas“ Brolija“. Remiantis kanonais nr. 100, nr. 684, nr. 885 ir kitais Kanonų teisės kodekso kanonais, remiantis dekretu, kurį 1980 m. liepos 11 d. pasirašė Montekasino abatas, monsijoras Martino Matronola, globojant patriarchui Šv. Benediktui, kurio dvasingumas nuo pat apaštalinio ir misionieriško parengimo pradžios įkvėpė minėtąsias suaugusiųjų grupelės, Brolijai buvo suteiktas juridinio asmens statusas.

Kaip nurodyta Asociacijos įstatuose, pagrindinis jos tikslas – skatinti bendrystę, esminį gyvenimo poreikį, kuri pasireikštų bendruomeniniu dalyvavimu, įkvėptu Evangelijos dvasios, ir bažnytine bendryste, atsižvelgiant į tai, kad krikščioniškojo fakto plėtra labiausia priklauso nuo bendruomenės dalyvavimo.

Be gilesnio dvasinio mokymo Asociacijos nariams, Asociacija taip ketina intensyviai užsiimti gerosios naujienos skleidimu ir katechezės veikla, dažnai švęsti sakramentus, veikti kultūros ir socialinės komunikacijos srityse. Per visą šią veiklą Asociacija pati geriau suvoks ir išreikš tikėjimą, be to, tokiu būdu Asociacija neatlygintinai tarnaus kitų labui. Asociacija taip pat įsipareigoja užsiimti misionieriška veikla, kuri yra pašaukimo pasirinkimas ir Bažnyčios katalikiškumo prasmė, visose srityse, kurios nurodytos Įstatų 3 straipsnyje.

Kaip teigiama Įstatuose, dėl Asociacijos narystės gali kreiptis visi asmenys, nepriklausomai nuo lyties ar socialinės padėties, kurie raštiškai įsipareigoja skatinti Asociacijos tikslus, išreikšti kasdienį įsipareigojimą bendruomeniniam gyvenimui, kaip tinkamiausiam apaštalavimo būdai, atsižvelgdami į asmeninius įsipareigojimus, kaip galima daugiau atsiduoti Brolijos tarnystei.

Judėjimo „Bendrystė ir išsilaisvinimas“ Brolijos nariai užsiima vaisinga apaštalavimo veikla ne tik Italijos regionuose, bet ir kitose Europos šalyse, kituose žemynuose. Jie skatina mainus, bendravimą

ir dialogą, atlieka nuolatinę misionierišką veiklą įvairiose kultūrinio, labdaringo apaštalavimo ir socialinio gyvenimo srityse.

Kadangi judėjimo „Bendrystė ir išsilaisvinimas“ Brolijos nariai trokšta pritaikyti Įstatų turinį gyvenime lydimi artimesnio ryšio su Bažnyčia dvasios, palaiko doktrinį popiežiškąjį mokymą ir nori aktyviau dalyvauti įgyvendinant Bažnyčios Hierarchijos misiją, siekia prisidėti prie visų iniciatyvų, kurioms vadovauja Popiežiškoji pasauliečių taryba, nuo kurios priklauso tikinčiųjų asociacijos ir įvairūs bažnytiniai judėjimai, asociacijos pirmininkas gerb. Luigi Giussani tarybai pateikė prašymą, siekdamas gauti judėjimo „Bendrystė ir išsilaisvinimas“ Brolijos popiežiškąjį pripažinimą.

Popiežiškoji pasauliečių taryba, pasitelkdama Romos kurijos departamentų kriterijus, išnagrinėjo jai perduotus dokumentus, išklausė įvairių konsultantų, ekspertų ir kitų kvalifikuotų asmenų nuomonių šiuo klausimu. Kadangi Popiežiškoji pasauliečių taryba taip pat gavo liudijamojo pobūdžio laišku apie asociaciją iš jų eminencijų kardinolų, kurie yra Kardinolų kolegijos nariai, daugelio Italijos, Europos šalių ir kitų žemynų vyskupų laišku, skatinančių suteikti popiežiškąjį pripažinimą judėjimo „Bendrystė ir išsilaisvinimas“ Brolijai, ši Popiežiškoji pasauliečių taryba, nustačiusi, kad įstatai buvo atitinkamai pataisyti ir atnaujinti pagal pateiktus pasiūlymus ir kad Asociacijos įstatų tikslai sutampa su Institucijos tikslais, visiškai įsitikinusi akivaizdžia nauda ir gėriu individualios ir bendruomeninės misionieriškos apaštalavimo veiklos, kuria Brolijos nariai įsipareigoja užsiimti, sieloms, kaip KATALIKŲ BAŽNYČIOS JURIDINIS ASMUO PRIPAŽĪSTA IR ĮSTEIGIA PASAULIETINĘ ASOCIACIJĄ PAVADINIMU „JUDĖJIMO „BENDRYSTĖ IR IŠSILAISVINIMAS“ BROLIJA“, kuriai suteikiamos visos asociacijos teisės pagal Popiežiškąją teisę ir kuri turi būti pripažįstama kaip tokia.

Visi įstatų pakeitimai, kurių gali prireikti ateityje, pagal dabartinę kanonų teisę pirmiausia turi būti patvirtinti Popiežiškosios pasauliečių tarybos.

Šventasis Tėvas, Jonas Paulius II, buvo supažindintas su Asociacijos prašymu dėl popiežiškojo pripažinimo. 1982 m. sausio mėn. 16 d. toliau pasirašiusiems skirtos audiencijos metu padaršino Popiežiškąją pasauliečių tarybą patenkinti Asociacijos prašymą.

Nuoširdžiai tikimės, kad užtariamai Bažnyčios Motinos, Mergelės Marijos, ir Patriarcho šv. Benedikto, Europos ir judėjimo „Bendrystės ir išsilaisvinimas“ Brolijos globėjo, visi Brolijos nariai ir pati Brolija pasitelkdami gailestingumo ir puoselėjamų vertybių pavyzdžius konkrečiai liudys tikėjimo patirtį, siekdami, kad jų apaštalinė veikla visur ir visada neštų žmonėms gerį.

Roma, 1982 m. vasario 11 d.

Kard. Opilio Rossi, Tarybos pirmininkas

Paul Josef Cordes, Tarybos vicepirmininkas